

שיעורי חינוך

מראש הישיבה שליט"א

עצות פרקטיות והדרכה להורים, מלמדים, מחנכים ומחנכות

פרשת שלח
שנת תשפ"ה

גליון
ק"י

שיעורי חינוך

מאת ראש הישיבה שליט"א

• רגוע ושבע

בְּשָׁעָה שְׁתִּים' לַפְּנוֹת בֶּקֶר, שְׂיִזְיוֹ אֶת זֶה קֶדֶם לְשָׁעָה אַחַת, וְאַחֵר כֶּךָ לְשֵׁתִים עֶשְׂרֵה וְחֲצִי, וְאַחֵר כֶּךָ לְשָׁעָה אַחַת עֶשְׂרֵה.

תְּבַקֵּשׁ מֵהַשֵּׁם עַל הַנִּסְיוֹן שֶׁלָּךְ

זֶה לֹא יִצְלִיחַ בְּרָגַע אֶחָד, כִּי שׁוּם דְּבָר לֹא הוֹלֵךְ בְּרָגַע אֶחָד, אֲבָל אִם תְּבַקֵּשׁוּ הַרְבֵּה מֵהַשֵּׁם, תּוּכְלוּ לָלֶכֶת לִישׁוֹן מְקֻדָּם.

אֲתָמוּל סִפַּרְתִּי לַבַּחוּרִים מִיְשִׁיבָה קִטְנָה שְׂכַשְׁהֲגַעְתִּי אֶל מוֹהֲרָא"ש, קְרִיאַת שְׁמַע הֵיְתָה אֲצִלִּי דְּבָר מְאֹד קָשָׁה, הֵיְתִי קוֹרָא אֶת שְׁלוֹשׁ הַפְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע וְהֵיְתִי נִרְדָּם. אֲנִי לֹא יוֹדַע לָמָּה זֶה הָיָה אֲצִלִּי כִּכָּה, אִם מִשׁוּם שֶׁלֹּא הָיָה לִי כּוּחַ, אוֹ שֶׁעֲדִין לֹא אֲחֻזְתִּי שֵׁם, אוֹ שֶׁהָיָה לִי יֵצֵר הָרַע חָזָק.

מוֹהֲרָא"ש הָיָה מְדַבֵּר דְּרָשׁוֹת עַל גְּבִי דְּרָשׁוֹת עַל הַחֲשִׁיבוֹת שֶׁל לִקְרָא אֶת כָּל קְרִיאַת שְׁמַע, וְהַתְחַלְתִּי לְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל זֶה, אֲבָל הִרְגָּשְׁתִּי שֶׁאֲנִי עוֹשֶׂה צָחוּק מַעֲצָמִי, כִּי אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁאֲנִי אֶקְרָא אֶת כָּל הַקְרִיאַת שְׁמַע, וְכַשְׁמַגִּיעַ הַלִּילָה אֲנִי שׁוֹב לֹא קוֹרָא אֶת כָּל הַקְרִיאַת שְׁמַע. וְגַם רָצִיתִי מְאֹד לִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל הָאֲרִיז"ל, הֵיְתִי מְבַקֵּשׁ בְּמִקּוֹמוֹת הַקְדוּשִׁים וּבְאוֹמֵן בְּצִיּוֹן רַבְּנוֹ: "רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אֲנִי רוֹצֶה לִקְרָא אֶת קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל הָאֲרִיז"ל", וְכֶךָ בְּקִשְׁתִּי שָׁנִים, עַד שֶׁהַנִּסְיוֹן הַתְּבִטָּל, וְהַיּוֹם אֲנִי חוֹשֵׁב לְאַחוֹר בְּפִלְיָאָה: 'מָה? עַל זֶה

לַפְּנוֹת בֶּקֶר, שֶׁתִּדְעוּ, הָעֲבוּדָת הַשֵּׁם הִכִּי גְדוֹלָה שֶׁל הַמְּלִמָּד הִיא; שֶׁהוּא יִשָּׁן טוֹב בְּלִילָה, כְּדִי שִׁיְהִיָּה מְסַפִּיק רַגוּעַ אֶל הַיְלָדִים.

אֲנִי רוֹצֶה לְבַקֵּשׁ מִכָּל הַמְּלִמָּדִים שְׂעוּבָדִים אֲצִלְנוּ בְּמוֹסְדוֹת, שֶׁלֹּא יָבוֹאוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת לְמַלּוּה מַלְכָּה שְׁאֵנוּ עוֹרְכִים, אִם אֲתֵם רוֹצִים לְהִיּוֹת חֲסִידִים שְׁלִי, לָכוּ לִישׁוֹן בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת... כֶּךָ תִּהְיוּ רַגוּעִים מְסַפִּיק לְשַׁבּוּעַ הַבָּא. בְּלִיל שַׁבָּת בְּבֹאטֵעַ אֲתֵם יְכוּלִים לָבוֹא, כִּי בְּשַׁבָּת בִּבְקָר אֵין תְּלִמּוּד תּוֹרָה, כְּמוֹ כֵּן כְּשִׁישׁ חֵג, חַל הַמוֹעֵד, אֲשַׁפִּיזִן וְשִׁמַּחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה, אֲתֵם יְכוּלִים לִרְקֹד עַד עֲלוֹת הַשַּׁחַר, אֲבָל בְּיוֹם שִׁישׁ לַמּוֹדִים - אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִמָּכֶם - לָכוּ לִישׁוֹן מְקֻדָּם.

וְאַפְלוּ שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְהִרְדָּם, בְּכָל זֹאת תִּכְנְסוּ לַמָּטָה, כִּי כְּשִׁשׁוֹכְבִים בְּמָטָה וְסוּגְרִים אֶת הָעֵינַיִם - זֶה כְּבָר טוֹב.

לְהַקְדִּים לָאֵט לָאֵט אֶת זְמַן הַשְׁכִּיבָה

מְלִמָּדִים יְקָרִים, הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן הוּא לָלֶכֶת לִישׁוֹן מְקֻדָּם. אֲנִי יוֹדַע שֶׁתִּשְׁאַלוּ אוֹתִי: אֵיךְ אֲפָשֶׁר לָלֶכֶת לִישׁוֹן מְקֻדָּם, הֲרִי צְרִיכִים גַּם לְדַבֵּר עִם הָאִשָּׁה, וְהֲרִי צְרִיכִים גַּם לַעֲזֹר בְּבִית?

הַתְּשׁוּבָה הִיא: נִכּוֹן שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר עִם הָאִשָּׁה וְנִכּוֹן שְׁצָרִיכִים לַעֲזֹר בְּבִית, וּבְכָל זֹאת צְרִיכִים 'בְּהִדְרָגָה' לְהַקְדִּים אֶת זְמַן הַשְּׁנָה. מְלִמָּד שֶׁהוּא רָגִיל לָלֶכֶת לִישׁוֹן

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֲנוּ מְבִיאִים לַפְּנֵיכֶם חֶלֶק רִאשׁוֹן שֶׁל שְׁעוֹר שְׁמֹסֵר רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א לְמַחְנָכִים, בְּפֶרֶשֶׁת שְׁמוֹת ה'תשפ"ד.

לַפְּנֵי הַשְּׁעוֹר שֶׁר רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה אֶת הַשִּׁיר: "אֲשִׁרִיכֶם, מְלִמָּדִים יְקָרִים; אֲשִׁרִיכֶם, מַחְנָכִים יְקָרִים. כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ עוֹמֵד עֲלֵיכֶם, אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם חֲזָקוֹ עֲצֻמָּכֶם; כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ עוֹמֵד עֲלֵיכֶם, אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם חֲזָקוֹ עֲצֻמָּכֶם".

חֲבִיבִים אֶת הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם; בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּשֵׁם ה'. הַשִּׁבְח לְבוֹרָא עוֹלָם שְׁזוֹכִים לַחֲזֹק מְלִמָּדִים וּמַחְנָכִים תְּלִמִּידֵי הַיֵּכָל הַקָּדֵשׁ בְּפֶרֶט וּמִכָּל הָעוֹלָם בְּכָלֵל. תוֹךְ תְּקוּפָה קְצָרָה יִשְׁמִיעוּ אֶת הַשְּׁעוֹרִים בְּכָל הַמוֹסְדוֹת, כִּי הָעוֹלָם נִהְיָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׁבוּר, וְחֲבִיבִים אֶת הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ, אִי אֲפָשֶׁר לְהַסְתִּידָר בְּלֹא הָעֲצוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ.

הַיּוֹם נִדְבַר בְּעֶקֶר עַל שְׁנֵי דְּבָרִים, עַל לְהִיּוֹת רַגוּעַ וְלִהְיוֹת שְׂבִיעַ, וְעוֹד כְּמָה נִקְדוּת; זֶהוּ הַשְּׁעוֹר לְהִיּוֹם, וְלֹא אֲאָרִיךְ, כִּי מִשְׁמִיעִים לָכֶם אֶת הַשְּׁעוֹר בְּזְמַן שְׁלָכֶם, בְּהַפְסָקָה.

עֲבוּדַת הַשֵּׁם הִכִּי גְדוֹלָה שֶׁל הַמְּלִמָּד

כְּתוּב בְּשִׁלְחוֹן עֶרְוֹךְ הַלְכוֹת מְלִמָּדִים (רמ"א, יוֹרֵה דָּעָה סִימָן רמ"ה, סְעִיף י'): "וְאֵין לְמַלְמֵד לְנַעֵר בְּלִילָה יוֹתֵר מִדִּיא".

מַגִּיעִים עֲכָשׁוּ יָמֵי הַשּׁוּבָבִי"ם, וְאֲנִי יוֹדַע שֶׁאַתֶּם מַחְפְּשִׁים תְּקוּנִים, אֲתֵם רוֹצִים לָקוּם בְּשָׁעָה אַחַת

לפעמים אפשר לדבר שנה שלמה אל ילדים, וזה נכנס באזן אחת ויוצא מהאזן השנייה, ועוד צועקים על הילדים למה המלים לא חודרות, אבל המלים שלך הן מלים חלולות, אתה לא הולך למקנה, אתה לא נוטל ידים בבקר, ואתה לא מתפלל במנין, למה שהילדים יקשיבו לך?!

רגוע או מתש

אם קמים מאחר ורצים מיד אל הילדים, אזי צועקים על הילדים: "למה אתה לא יושב? בא הנה! אני אתן לך כזו צביטה שתזכר את זה..." למה מגיע לו צביטה? למה הוא צריך לזכור את זה? - כי המלמד לא ישן מספיק! מי אומר שמותר לך לבוא לתלמוד תורה?!

כשמלמד רואה שני ילדים נאבקים ראש בראש, אם המלמד ישן מספיק והוא שבע, הוא יכול לעצור את זה, הוא מפריד בין שני הילדים, הוא מקשיב מי הרביץ ומי התחיל, ואחר כך הוא יכול בשלוח לשקל מה צריך לעשות, אם באמת צריכים להרביץ לאחד מהם או לעשות איזה צעד פראי, ולעמת זאת אם המלמד עיף, הוא מתחיל מיד להרביץ, להציק ולבזיש.

חדר מלמדים למנוחה

חייב להיות 'חדר מלמדים', שמלמד יכול לנוח בו קצת לחמש דקות ולהתאושש, ואם הוא רוצה שיתפס תנומה קלה.

זה דבר חשוב מאוד, כי אחרי שמנומנים ואוכלים משהו, נהיים אדם אחר לגמרי.

המשך בשבוע הבא בעז"ה

בקול ברסלב

רשימת כל שיעורי הינו

(באדיש)

מראש הישיבה שליט"א

בקול ברסלב

הקישו 1-2-4-2-1

- שמעו והנה נמשכם -

מיד: "אוי, שכחו לטל לו ידים בבקר, לכן הוא נופל, ומקבל מכות".

וכך הרי כתוב בזהר הקדוש (וישב דף קפד:): אם לא נוטלים נטילת ידים: "אקרי טמא", אזי האדם הוא טמא ומטמא, ואם כן נוטלים ידים: "אקרי קדוש" אזי קדושים.

מלמד צריך ללכת למקנה

אני רוצה לחזק את המלמדים שיילכו בבקר למקנה; לא בלילה. כשטובלים, נהיים אדם אחר לגמרי, עם מח אחר לגמרי; הכל שונה מאד.

ראיתי מקדם מכתב בשאלות ותשובות ברסלב (חלק טו, מכתב ב' אלפים, סג) שאחד שואל את מוה"ר"ש אם מלמד צריך ללכת למקנה, ומוה"ר"ש כותב לו מכתב מאוד חריף, כמה זה נחוץ שמלמד ילך למקנה.

ללכת להתפלל בבית הכנסת

אני גם רוצה לחזק אתכם ללכת להתפלל עם מנין בבית הכנסת.

קבלתי דרישת שלום על מלמד, אברך אחד ספר לי: "ראיתי מלמד מתפלל שחרית בבית הכנסת של הקריה, על השלחן היה מנח דף עם כל השמות של התלמידים שלו, והמלמד לקח את הדף ובקש מהשם: 'רבונו של עולם תעזר לי עם שלמה' לע, עם משה'לה, עם יואליש, עם נחמן, עם אליעזר, וכך הלאה; הוא בקש מהקדוש ברוך הוא על כל ילד".

בואו בבקר להתפלל בבית הכנסת, במנין, ותבקשו על כל הילדים.

בלי יראת שמים המלים חלולות

אני רוצה לחזק את המלמדים שיבקשו מהשם יתברך שילכו לישן מקדם. ולפני שהולכים לישן שיכינו קערה ונטלה, ובבקר ירוצו למקנה וילכו להתפלל בבית הכנסת, וכך תזכו שהמלים שלכם יחדרו בילדים, כמו שחקמינו הקדושים אומרים (ברכות ו:): "כל אדם שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין".

בקשתי? כמה זמן כבר לוקח לקרא קריאת שמע? לוקחים את סדר קריאת שמע ואומרים: "אשמנו!"

אני מספר לכם את זה, כי אותו דבר ישנם שחושבים: 'אני לא יכול ללכת לישן מקדם, אני הולך לישן מאחר', - אתה מבקש על זה? תבקש על זה בכל יום: "רבונו של עולם, אני רוצה ללכת לישן מקדם, אני רוצה להיות רגוע; רבונו של עולם אני מלמד וכל הראש והמח שלי צריך להיות בשביל הילדים".

הראש של המלמד חייב להיות אצל הילדים

מלמד או מנהל או כל מי שיש לו קשר עם ילדים, צריך לדעת שאפשר לעשות את העבודה רק אם כל הראש וכל המוח - נמצאים אצל הילדים.

ואם הראש שלך מנח במקום אחר, זהו עול ואתה חייב להתפטר. אני חוזר על זה עוד פעם: אני כבר אסתדר; אפלו שכל המלמדים יביאו אלי היום פתק שכתוב עליו: "אנחנו הולכים", אני גם אסתדר, הקדוש ברוך הוא יעזר לי.

אבל אתה תתבונן: 'מותר לי להיות כאן כשהראש שלי מנח במקום אחר, הראש שלי מנח בעסקים, ויש לי איזו דרך שאני מצליח לשלב את זה ביחד עם הילדים? - התשובה היא: לא! כי כל הראש והמח צריך להיות אצל הילדים'.

אני מבקש ממכם, תגידו בבית שהפלאפון על מצב שקט, ואתם לא תשמעו כשמתקשרים, ואם יש מקרה חרום, שיתקשרו למנהל.

נטילת ידים בבקר מביאה הצלחה

אני רוצה לחזק את המלמדים שיטלו ידים בבקר ליד המטה. יום שבו נוטלים ידים הוא יום מצלח.

בבית שלנו גדלנו, אם ילד נפל, או שהוא קם על צד שמאל, או שהוא מקבל מכות כל הזמן, מיד תלו את זה בנטילת ידים, אמא שלי אמרה

איפה כתוב שרבונו אמר שלא להכות ילדים?

שאלה?

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

איפה כתוב שרבונו אמר שלא להכות ילדים?

ישיב ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויצא, ו' כסלו, שנת תשע"ט לפרט קטן לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את מכתבך.

תלמידיו של רבנו ז"ל היו מקשרים מאד אל רבנו, הם היו שואלים את רבנו בכל דבר איך להתנהג. כך גם הם ספרו על כל פרט שקרה אצלם. בפרט הצדיק רבי נתן זכרוננו לברכה היה תמיד מספר לרבנו כל דבר, והוא היה מתבונן בתנועות שרבונו עושה כדי לדעת אם הוא עשה נכון או שהוא הוא צריך לתקן משהו.

פעם רבי נתן ספר לרבנו מה שקרה אצלו בבית בשבת האחרונה. רבי נתן תמיד היה מביא אורחים מבית הכנסת שיבואו לאכל אצלו, אבל בשבת האחרונה בנו לא רצה להכנס לסעודת השבת ולשבת ליד האורח שהוא הביא הביתה, כי נדף ממנו ריח רע וכו', ורבי נתן נתן סטירה לבנו כדי שיצית ויכנס לסעודה. כשרבנו שמע את הספור מרבי נתן הוא אמר לו: "קדם כל אני רוצה שמהיום והלאה תביא רק אורחים שאטה יכול לשוחח אתם בלמוד, לא סתם ארחי פרחי, ועוד ילד מביא אותו?!" מהדבור הזה כבר התקבל אצל אנשי שלומינו שלא מביא ילדים.

זה נאמר על ילדים קטנים; בילדים גדולים זו הלכה מפורשת (יורה דעה סימן רמ, סעיף כ) שאסור להכותם, כי עוברים על (ויקרא יט, יד): "ולפני עור לא תתן מכשל".

באמת כשמתבוננים רואים שסטירות זה בכלל לא חנוף, אלא כשמים ילד זה רק כדי להוציא את העצבים. לכן אסור להרביץ לילדים; לא רק שזה לא עוזר, זה עוד יעשה הרבה יותר גרוע וכו'.

בנדאי שצריכים להזהר שמילה של ההורים תהיה יקרה וחשובה; כמו כן ילדים צריכים לצית. מתגמלים אותם כשהם מציתים ומענישים אותם אם הם לא מציתים. לדגמא, אם הילד לא מצית - הוא לא הולך לישן כשאומרים לו, מזהירים אותו שהוא לא יוכל לשחק וכו', אבל לא מרביצים. למפות אין שום קשר לחנוף, זה סתם כדי להוציא את העצבים.

צריכים לבקש הרבה מהשם יתברך שיזכו לילדים כשרים. היה חסיד ברסלב שהצליח מאד עם כל ילדיו, כששאלו אותו: "איך זכית שכל ילדיך הם יהודים כשרים?" הוא ענה: "מה אתם חושבים, קטפתי אותם מהעץ?!" שפכתי הרבה דמעות להשם יתברך שאזכה לראות מהם נחת; הייתי בוכה כל יום להשם יתברך שיתן לי ילדים כשרים, לכן זכיתי לילדים כשרים.

...

(ספר עצתו אמונה חלק ו', מכתב תפ)

מה עושים עם ילד שמרביץ?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

בני בן הארבע לא מפסיק להרביץ ולתת מכות לכל מי שעומד בדרכו, ממשי עכשו קבלתי ממנו מכות עם מטריה; מה עושים?

כשאני מרביץ לו זה לא עוזר, וצעקות בודאי שלא עוזרות. אבל המצב כבר ממשי בלתי נסבל. אני יכול להרביץ לו חזק מאד באפן שאף פעם לא הרבצתי לילד, אני יודע בתוכי שזה לא בסדר, אבל מה אני יכול לעשות שהוא לא מבין שפה אחרת. עכשו רציתי לקשר לו את הידים והרגלים

בצורה שלא תכאיב לו, אבל התאפקתי; מה אני בן יכול לעשות?

הוא מתחיל להתפרע ממש על כל דבר קטן שלא הולך לו כמו שהוא רוצה, ואני ממש לא מצליח להסתדר אתו; מה עושים?

ישיב ב"ח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קדש פרשת תולדות, ג' כסלו, שנת ה'תשפ"ג לכבוד ... גרו יאיר קבלתי את מכתבך.

להכות לא עוזר, לצעק גם לא עוזר וכל מה שרק עושים בשביל חנוף מתוך עצבים לא עוזר.

חנוף הוא עבודה קשה אבל משתלמת. שלמה המלך אומר (משלי כט, טו): "שכב ותזכחת", המלך והתזכחה, "יתן חכמה", נותנים חכמה לילד; אם מלמדים את הילד איך להתנהג - הוא נהיה חכם. קל מאד לא לחנוף בהתחלה, אבל בסוף אי אפשר לסבל את הצער והקאב. כפי שהוא ממשיך ואומר (שם): "ונער משלח", כלומר הילד שמרשים לו לצאת ולבוא, לעשות מה שהוא רוצה - "מביש את אמא שלו".

חנוף מתחיל אצל ילדים מאד קטנים. שלמה המלך אומר (שם כב, טו): "אילת, קשורה בלב נער", ילד קשור לשטויות, והורים צריכים להוציא את זה ממנו. הורים צריכים ללמד את הילדים הקטנים, ילדים מאד קטנים מגיל שנתיים - לשמע בקול אבא ואמא, לא על ידי צעקות ומכות. איך מלמדים את זה? על ידי שאומרים פעם פעמים: "צריך לשמוע בקול אבא", "צריך לשמוע בקול אמא" - עד שהילדים מבינים שצריכים לצית.

עוד דבר חשוב להורים. רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן נט): "מסגל יותר לבנים להיות רחוק מהם, לבלי להיות דבוק בהם, לשעשע בהם בכל פעם, רק לבלי להסתפל עליהם כלל", יותר בריא

לילדים להתרחק מהם ולא להיות דבוק אליהם חזק מידי, ולא לשחק אתם כל הזמן, עדיף לא להסתפל עליהם; כי כשמשחקים יותר מדי עם הילדים - הם חושבים שהאבא הוא חבר, והם מדברים אל האבא כמו אל חבר.

תבקש מהשם יתברך שהילדים שלך יהיו יהודים פורים. מוהרא"ש ספר, פעם הגיע יהודי אל החפץ חיים וזכותו יגן עלינו ובקש ברכה לילדים טובים, החפץ חיים קם ממקומו והוציא מארון הספרים תהלים ישן שהיה מנפח מדמעות, הוא הראה את זה ליהודי ואמר: "אתה רואה? זה ספר התהלים של אמי עליה השלום, בו היא היתה בוכה כל יום שיהיו לה ילדים טובים, כך זוכים לילדים טובים".

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(קונטרס עצתו אמונה פרשת ויצא תשפ"ג)

מה לעשות אם הילדים שלי שלא רוצים לשבת בשלחן השבת?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

התחלתי לשמע את השעורים שלכם בקיץ האחרון וזה מאד שנה לי את החיים לטובה בכל המובנים. כמו כן התחלתי ללמד תורה כל יום, אני עובר על הפרשה ואני אומר בכל יום שלושה פרקי משניות; אני מרגיש ממש באדם חדש.

רציתי לשאל לגבי מה שראש הישיבה שליט"א אומר תמיד שספרו ספורים לילדים בשלחן השבת,

בשבועות האחרונים אני משתדל לספר ספורים בשלחן השבת, אבל הילדים שלי בכלל לא מקשיבים לי, הם רבים ביניהם במשך כל הסעודה, האם יש איזו עצה לזה?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"א מר-חשון, שנת תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

אל תחשב שרק הילדים שלך שובבים וקופצניים וכו', זה הטבע הבריא של ילדים; ילדים בריאים קופצים ורבים בשלחן השבת והעבודה של ההורים היא לנסות עם כל החכמות לגרם שהסעודה תהיה מעניינת.

כשיש ילדים בוגרים וצעירים בבית צריכים לעשות את הסעודה מעניינת לשניהם. אי אפשר לדרש מילדים קטנים לשבת בשלחן במשך כל הסעודה, לכן טוב שבתחלת הסעודה ידברו לילדים הקטנטנים, כל זמן שהם עדיין משתתפים בסעודה, ואחר כך כשהילדים הקטנים הולכים לשחק - צריכים לבלות עם הבוגרים; עוברים על הפרשה, שואלים כל ילד שאלה ומרחיבים את התשובה עם מדרשים מעניינים וכו'.

כמוכן עם כל החכמות והעצות צריכים לעשות הרבה תפלות כל שבוע לפני שמגיעה השבת שיזכו לשבת שמחה עם האשה והילדים. כי הוצר הרע מיוחד מאד מהשבת, הוא יודע ששבת זה זמן שהיהודי נדבק להשם יתברך ובשבת בונה היהודי

את ביתו, את אשתו ואת ילדיו, לכן הוא גורם שיהיו מחלקת ומתח, העקר שהשבת תהרס. כפי שהצדיק הקדוש החיד"א זכותו יגן עלינו אומר בספר עבודת הקודש (מורה באצבע סימן ד, אות קמ) שבערב שבת מגיע השטן לכל בית יהודי וגורם שתפרץ מחלקת בין בעל ואשה; הוא מאד מיוחד כשבעל ואשה סובלים אחד את השני, בעקר בשבת קדש, כי כשבעל ואשה סובלים זה את זה וחיילים ביחד באהבה ושלום אזי אין לו שום שליטה עליהם, כפי שרבינו אומר (ספר המידות אות מריבה, סימן סו): "במקום מריבה שם השטן", עוד אומר רבינו (שם אות שלום, סימן יח): "הברכה בא על ידי שלום"; לכן צריכים לבקש הרבה מאד מהשם יתברך שלא יריבו ולא יכעסו על כל דבר קטן שקורה, כך ינצלו מהשטן ויזכו לשבת שמחה.

העקר תדאג שתהיה אוירה שמחה אצלך בבית; אם תהיה שמח כל הבעיות יעלמו. הילדים מצפים כל השבוע לשבת קדש - זמן שמבלים אתם בשמחה ובמנוחה.

זכר שהכל תלוי בראש המשפחה; אם האבא שמח הכל טוב, ואם האבא עצבני - אזי מר מאד. האבא לא צריך לעשות עסק מכל דבר קטן, לא כל דבר צריכים לראות ולא כל דבר צריכים לשמע; אם תהיה בשמחה יהיה לכל הילדים חשק לשבת לידך ולשמח אתך בסעודה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

(עצתו אמונה חלק ו', מכתב תסא)

לקבלת הגליון מדי שבוע יש לשלוח אימייל ל: chinuchgilyon@gmail.com

קול ברסלב

קוואל פון חיוזק (נשים)
שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
079-704-0069

ארצות הברית 212-444-9169 / 845-351-9060 / אנגליה 03303502363
קנדה 438-320-9090

...

קול ברסלב
שיעורים; חיוזק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה ועוד
079-704-0066

ארצות הברית 212-444-9191 / 845-351-0910 / אנגליה 03303502361
קנדה 4383008080 / בלגיה 3235003461 / ארגנטינה 11552354370
מייל חיוזק יומי chizikyomi@gmail.com